

Lapissa kaikki kukkii nopeasti
Maa, ruoho, ohra, vaivaiskoivutkin
Tuot' olen aatellut mä raskahasti
Kun katson kansan tämän vaiheisiin
Miks meillä kaikki kaunis tahtoo kuolla
Ja suuri surkaistua alhaiseen
Miks meillä on niin monta mielipuolta
Miks vähän käyttäjää kanteleen

Mualla tuulta säihkyä harmaahapset
Vanhoissa hehkuu hengen aurinko
Meil ukkoina jo syntyy sylilapset
Ja nuori mies on hautaan valmis jo
Ja minä itse, miksi näitä mietin?
Se merkki varhaisen on vanhuuden
Miks seuraa käskyä en veren vietin?
Vaan kansan kohtaloita huokailen

On vastaus vain yksi Lapin suvi
Sit aatellessa mieli apeutuu
On lyhyt Lapin linnunlaulu, huvi
Ja kukkain kukoistus ja riemu muu

Oi valkolinnut vieraat Lapin kesän
Te suuret aatteet teitä tervehdän
Oi tänne jääkää tänne tehden pesän
Jos muutattekin maihin etelään
Oi oppi ottakaa te joutsenista
Ne lähtee syksyin ja palaa keväisin
On meidän rannoillamme rauhallista
Ja turvaisaa on rinne tunturin

Havisten halki ilman lentäkäätte
Tekoja luokaa, maita valaiskaa
Mut talven poistuneen kun täältä näätte
Ma rukoilin, mä pyydän palatkaa